

Opublikowano dnia 20 lipca 1957 r.

6217 1/04

U
Patent

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38529

~~Kl. 5 d. 1~~

Centrala Dostaw Drzewnych
Przemysłu Węglowego*)
Przedsiębiorstwo Państwowe
Katowice, Polska

5d 1/04

Lutnia wentylacyjna

Patent trwa od dnia 8 lutego 1955 r.

Wynalazek dotyczy lutni wentylacyjnej prostej, wykonanej ze sklejk. Jest ona przeznaczona do wentylacji kopalń zamiast dotychczas stosowanych lutni blaszanych pocynkowanych. Lutnia ze sklejk jest trzykrotnie lżejsza, dwukrotnie tańsza i dziesięciokrotnie szczelniejsza niż lutnie blaszane. Lutnie blaszane dotychczas stosowane łączy się przez bezpośrednie wsunięcie końca jednej lutni do drugiej lutni albo pośrednio za pomocą tak zwanego pierścionka „Brandta” lub też za pomocą śrub i kołnierzy przymocowanych do końców lutni.

Przedmiotem wynalazku jest lutnia wykonana ze sklejk jako tworzywa podstawowego. Sklejka do wyrobu lutni według wynalazku jest wodoodporna i nasycona substancją przeciwniepalną, np. związkami fluorowymi, jak fluororek sodu, fluorokrzemian magnezu lub substancją powodującą ognioodporność sklejk np. fosforanami amonowymi.

Poszczególne segmenty lutniociągu łączone są ze sobą za pomocą złączy z klinami zasuwany-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. Józef Bałaban, inż. Mieczysław Wąsowicz, Aleksander Nurski i Gerard Czech.

mi, co pozwala na całkowite wyeliminowanie dotychczas stosowanych pracochłonnych i nieszczelnych sposobów łączenia.

Lutnia wentylacyjna według wynalazku przedstawiona jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok boczny lutniociągu, fig. 2 — jego przekrój podłużny, fig. 3 — przekrój poprzeczny lutni wraz ze złączem, a fig. 4 — widok perspektywiczny samego złącza.

Pojedynczy segment lutni wykonany jest z arkusza 1 sklejk wodoodpornej wygiętego w kształcie cylindra i połączonego wzdłuż na styk za pomocą ząbkowanej taśmy blaszanej 2. Końce lutni okute są obręczami blaszanymi 3, zagiętymi do wewnątrz, które zapobiegają uszkodzeniom mechanicznym i odkształceniom. Do obręczy krańcowej przylega płaski gumowy pierścień uszczelniający 4. Jeden koniec lutni wyposażony jest w złącze 5, służące do łączenia dwóch sąsiednich segmentów lutniociągu.

Złącze wykonane jest z taśmy blaszanej i przymocowane do lutni poprzez obręcz krańcową trzoną nitami 6. Złącze wyposażone jest w przypawaną uszczelniającą podkładkę blasz-

na 7 i blaszaną klinową klamrę 8, przymocowaną łańcuszkiem 9. Końce opaski złącza obcięte są skośnie i odgięte na zewnątrz, natomiast dłuższe krawędzie klamry 8 zagięte są do wewnątrz. Segment lutni wzmocniony jest jedną lub kilkoma obręczami blaszanymi 10.

Montaż lutniociągu w warunkach dołowych kopalni jest bardzo prosty i praktyczny. Poszczególne lutnie łączy się w ten sposób, że koniec segmentu bez złącza wkłada się do złącza sąsiedniej lutni, przy czym krawędzie przylegają na styk.

Drugą czynnością jest osadzenie klamry 8 na opasce złącza przez parokrotne uderzenie młotkiem w węższą krawędź klamry. Tym sposobem łączy się szeregowo dalsze segmenty zawieszające, każdy na konstrukcji obudowy wyrobiska, aż do otrzymania lutniociągu o żądanej długości.

Zastrzeżenia patentowe

1. Lutnia wentylacyjna, znamienna tym, że jest wykonana z arkusza (1) sklejk zwiniętej w kształcie cylindra i połączonej na styk w kierunku podłużnym taśmą blaszaną (2) oraz zaopatrzona przy końcach w gumowy pierścień uszczelniający (4), przy czym do wzajemnego połączenia poszczególnych lutni służy złącze (5), zamykane klamrą klinową (8).
2. Lutnia według zastrz. 1, znamienna tym, że jest wykonana ze sklejki nasycanej substancjami przeciwniepalnymi i zwiększającymi ognioodporność, np. fluorokrzemianem magnezu i fosforanami amonowymi.

Centrala Dostaw Drzewnych
Przemysłu Węglowego
Przedsiębiorstwo Państwowe
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

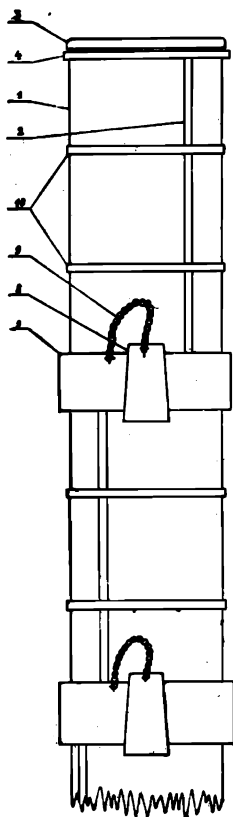

Fig. 1

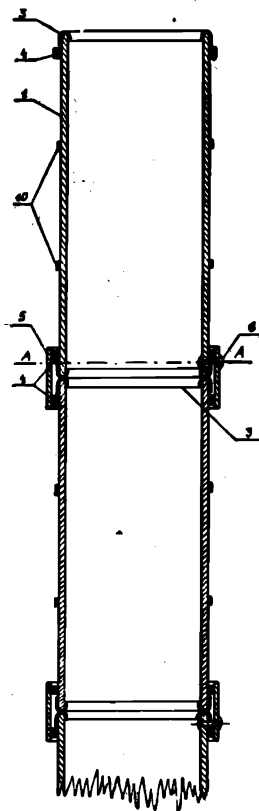

Fig. 2

